

საქმე №18/1091-18

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართველოს სახელით

10 ოქტომბერი, 2018 წელი

ქ. თბილისი

**თბილისის სააპელაციო სასამართლოს
სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის
მოსამართლე მზია ლომთათიძემ**

ქ. თბილისის ისანი-სამგორის რაიონული პროკურატურის პროკურორ თა-----
ის სააპელაციო საჩივრის საფუძველზე **ზეპირი მოსმენის გარეშე განიხილა
სისხლის სამართლის საქმე:**

სე-----ის მიმართ, დაბადებულის 1--- წლის 30 მაისს, საქართველოს
მოქალაქის, პირადი №0-----, რეგისტრირებულის და ფაქტობრივად
მცხოვრების მისამართზე: ქ. თ-----ში,
დანაშაულისთვის, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის
სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

აღწერილობით - სამოტივაციო ნაწილი:

**თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა
საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის
კოლეგიის 2018 წლის 06 ივნისის განაჩენით** სე-----ი ცნობილ იქნა
დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი
ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ
დაენიშნა თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-
ის 63-ე, 64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალა პირობით მსჯავრად 1 (ერთი)
წლის გამოსაცდელი ვადით;

სე-----ს მსჯავრი დაედო მასზედ, რომ მან ჩაიდინა ოჯახში ძალადობა,
ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია
ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია სისხლის სამართლის კოდექსის 117-ე,
118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი, დანაშაული
გათვალისწინებული საქართველოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით.

კერძოდ, პირველი ინსტანციის სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა, რომ:
2018 წლის 14 აპრილს, დაახლოებით 12:00 საათზე, საცხოვრებელ სახლში, სე-----
-----მა ურთიერთშელაპარაკებისას სიტყვიერი და ფიზიკური შეურაცხყოფა
მიაყენა მეუღლეს ნი-----ს. კერძოდ, გაარტყა ხელი სახეში და შემდეგ
მუშტი გაარტყა მარჯვენა გვერდში ასევე ჩაარტყა ფეხი, რის შედეგად ნი-----
---ი წაიქცა და თავი დაარტყა იატაკს, ყოველივე ზემოაღნიშნულის შედეგად ნი-----
-----მა განიცადა ძლიერი ფიზიკური ტკივილი.

განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა ქ. თბილისის ისანი-სამგორის
რაიონული პროკურატურის პროკურორმა თა-----ემ, რომელმაც
წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრით ითხოვა თბილისის საქალაქო
სასამართლოს 2018 წლის 06 ივნისის განაჩენში ცვლილების შეტანა სასჯელის
ნაწილში, კერძოდ, სე-----ისათვის უფრო მკაცრი სასჯელის დანიშვნა,
მისი პირობითად ჩათვლის გარეშე, შემდეგ გარემოებათა გამო:

აპელანტს მიაჩნია, რომ სასამართლოს მიერ გამოტანილი განაჩენი სასჯელის
ნაწილში არის მსუბუქი და უნდა შეიცვლოს, რადგან სასამართლომ სასჯელის
დანიშვნისას არ გაითვალისწინა მსჯავრდებულის მიერ განხორციელებული
ქმედების ხასიათი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება,
დანაშაულის სიმძიმე, მსუბუქი სასჯელი შესაძლოა წამახალისებელი აღმოჩნდეს
მსჯავრდებულისათვის, გაუჩნდეს დაუსჯელობის სინდრომი და კვლავ
განახორციელოს ძალადობრივი დანაშაული, რის საფრთხეც ოჯახური ძალადობის
ბუნებიდან გამომდინარე ყოველთვის არსებობს, შესაბამისად აპელანტს მიაჩნია,
რომ მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელი კერ უზრუნველყოფს
სასჯელის მიზნებს და იგი უნდა გამკაცრდეს.

მსჯავრდებულ სე-----ის ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა დ----- გ-----
-----მა წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივრის შესაგებელით მხარი არ
დაუჭირა სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას და ითხოვა თბილისის საქალაქო
სასამართლოს 2018 წლის 06 ივნისის განაჩენის უცვლელად დატოვება.

**სასამართლომ შეისწავლა საქმეში არსებული მასალები და მივიდა
დასკვნამდე, რომ სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ უნდა
დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:**

პალატას მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა
საქმის ფაქტობრივი გარემოებანი და სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ.
საქმის ფაქტობრივ გარემოებებსა და კვალიფიკაციას არც აპელანტი ხდის
სადავოდ. მსჯავრდებულის მიერ ოჯახური ძალადობის ჩადენის ფაქტი, გარდა
მისი აღიარებითი ჩვენებისა დადასტურებულია საქმეზე უდავოდ ცნობილი
მტკიცებულებებით, ესენია: დაზარალებულ ნი-----ის გამოკითხვის ოქმი,
სასამართლო - სამედიცინო ექსპერტიზის დასკვნა, შემთხვევის ადგილის
დათვალიერების ოქმი და ფოტოსურათები, საგამოძიებო ექსპერიმენტის ოქმი და
ფოტოსურათები, მოწმეების: ვა-----ის, ავ-----ის, ჯო-----

–ის, ზა-----ის გამოკითხვის ოქმები და სხვა უდავო მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

რაც შეეხება პროკურორის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნას მსჯავრდებულისათვის დანიშნული სასჯელის დამძიმების თაობაზე, პალატა არ ეთანხმება და განმარტავს, რომ საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 259-ე მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად, სასამართლოს განაჩენი სამართლიანია, თუ დანიშნული სასჯელი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებას და მის მიერ ჩადენილი დანაშაულის სიმძიმეს. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად სასჯელის დანიშვნის დროს სასამართლომ უნდა გაითვალისწინოს დამნაშავის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, კერძოდ, დანაშაულის მოტივი და მიზანი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწინააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების განხორციელების სახე, ხერხი და მართლსაწინააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფაქცევა ქმედების შემდეგ. პალატა მხედველობაში იღებს, რომ სე-----ს პასუხისმგებლობის დამამძიმებელი გარემოება არ გააჩნია, ხოლო მისი პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელ გარემოებაა ის, რომ იგი აღიარებს ჩადენილ დანაშაულს, შერიგებულია დაზარალებულთან და ხასიათდება დადებითად. პალატას მიიჩნია, რომ პირობითი მსჯავრი საკმარისი იქნება ახალი დანაშაულის თავიდან აცილებისა და დანაშაულის ჩამდენი პირის რესოციალიზაციისათვის და სასჯელის გამკაცრება არ არის აუცილებელი.

სარეზოლუციო ნაწილი:

პალატამ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 22-ე მუხლის მე-6 ნაწილით, 295-ე მუხლის მე-7 ნაწილით, 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და მე-2 ნაწილით,

და ა დ გ ი ნ ა :

ქ. თბილისის ისანი-სამგორის რაიონული პროკურატურის პროკურორის - თა-----
-----ის სააპელაციო საჩივრის მოთხოვნა არ დაკმაყოფილდეს.

თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა საგამოძიებო, წინასასამართლო სხდომისა და არსებითი განხილვის კოლეგიის 2018 წლის 06 ივნისის განაჩენი დარჩეს უცვლელად.

სე-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის 1-ლი ნაწილით გათვალისწინებული დანაშაულის ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ დაენიშნოს თავისუფლების აღკვეთა 6 (ექვსი) თვის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-ე, 64-ე მუხლების საფუძველზე ჩაეთვალოს პირობით მსჯავრად 1 (ერთი) წლის გამოსაცდელი

ვადით;

სე-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - პატიმრობა გაუქმებულია.

სე-----ს სასჯელის მოხდის ვადაში ჩათვალის დაკავებაში ყოფნის დრო, 2018 წლის 14 აპრილიდან - 2018 წლის 06 ივნისის ჩათვლით პერიოდი;

მსჯავრდებულ სე-----ის ყოფაქცევაზე კონტროლი პირობითი მსჯავრის გამოსაცდელი ვადის პერიოდში განახორციელოს საქართველოს სასჯელაღსრულების და პრობაციის სამინისტროს არასაპატიმრო სასჯელთა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნულმა სააგენტომ მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით – კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენი გამოტანისთანავე შევიდეს კანონიერ ძალაში.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საკასაციო წესით მისი გამოტანიდან ერთი თვის ვადაში საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში თბილისის სააპელაციო სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

მ. ლომთათიძე